

1. І вмер Самуїл, і зібрався увесь Ізраїль, та й оплакував його, і поховали його в його домі в Рамі. А Давид устав, і пішов у пустиню Паран.

2. І був чоловік у Маоні, а оселя його на Кармелі, і цей чоловік був дуже багатий, і мав три тисячі дрібної худоби та тисячу кіз. І був він на Кармелі, коли стригли отару його.

3. А ім'я тому чоловікові Навал, а ім'я жінці його Авігаїл. А жінка та була доброго розуму та вродлива, чоловік же той був жорстокий та злочинний, із роду Калева.

4. А Давид почув у пустині, що Навал стриже свою отару.

5. І послав Давид десять хлопців. І сказав Давид до тих хлопців: Вийдіть на Кармел, і прийдете до Навала й запитаете його в моєму йменні про мир,

6. та й скажете так братові моєму: І тобі мир, і дому твоєму мир, і всьому, що твоє, мир!

7. А тепер почув я, що в тебе стрижуть. Пастухи твої були з нами, ми не кривдили їх, і нічого не пропало їм по всі дні перебування їх на Кармелі.

8. Запитай своїх слуг, і вони розповідять тобі. І нехай знайдуть в очах твоїх милість мої хлопці, бо доброго дня ми прийшли. Дай же рабам своїм та синові своєму Давидові, що знайде рука твоя!

9. І прийшли Давидові хлопці, і промовили до Навала, в імені Давида, усі ці слова. І спинилися.

10. І відповів Навал Давидовим рабам, і сказав: Хто такий Давид та хто Єссеїв син? Сьогодні намножилося рабів, що вириваються кожен від пана свого!

11. І я візьму хліб свій і воду свою та зарізане, що нарізав я для своїх стрижіїв, та й дам людям, яких не знаю, звідки то вони?

12. І Давидові хлопці пішли назад на свою дорогу, і вернулися, і прийшли, і розповіли йому всі ці слова.

13. А Давид сказав до людей своїх: Приперезайте кожен меча свого! І приперезали кожен меча свого, і приперезав і Давид свого меча. І вийшло за Давидом близько чотирьох сотень чоловіка, а дві сотні осталися при речах.

14. А один хлопець із Навалових слуг доніс Авігаїл, Наваловій жінці, говорячи: Ось Давид послав був із пустині посланців, щоб привітати нашого пана, а він кинувся на них.

15. А ті люди дуже добрі для нас, і не були ми покривджені, і нічого нам не пропало за всі дні, коли ми ходили з ними, як були ми на полі.

16. Муром були вони над нами і вночі, і вдень повсякчас, коли ми були з ними, як ми пасли отари.

17. А тепер пізнай та побач, що зробиш, бо дозріло зло на нашого пана та на весь дім його. А він негідний, із ним не можна говорити.

18. Тоді Авігаїл поспішно взяла двісті хлібів, і два бурдюки вина, і п'ятеро приготовлених з отари, і п'ять сеїв пряженого зерна, а сто родзинок, та двісті сушених фіг. І склала це на ослів.

19. І сказала вона до своїх слуг: Ідіть передо мною, а я ось піду за вами.

20. І сталося, як вона їхала на ослі й спускалася в гірському укритті, аж ось Давид та люди його сходять навперейми їй. І вона стрінула їх.

21. А Давид сказав: Надармо ж пильнував я все, що належить тому чоловікові в пустині, і зо всього його нічого не пропало. Та він вернув мені злом за добро!

22. Так нехай зробить Бог Давидовим ворогам, і так нехай додасть, якщо я позоставлю до ранку зо всього належного йому бодай те, що мочиться до стіни!

23. А Авігаїл побачила Давида, і поспішно зійшла з осла, і впала перед Давидом на обличчя своє, та й вклонилася до землі.

24. І впала вона до ніг йому та й сказала: На мені самій, пане мій, ця провина! І дозволь говорити твоїй невольниці до ушей твоїх, а ти послухай слів своєї невольниці.

25. Нехай же пан мій не кладе свого серця на цього негідного чоловіка, на Навала, бо яке ім'я його, такий він: Навал ім'я йому, і глупота з ним! А я, невольниця твоя, не бачила хлопців мого пана, що ти посилав.

26. А тепер, мій пане, як живий Господь і як жива душа твоя! Господь стримає тебе, щоб ти не ввійшов до пролиття крові, і щоб рука твоя не допомогла в цьому тобі! А тепер нехай стануть, як Навал, вороги твої та ті, що шукають зла на пана мого!

27. А оце дарунок, якого принесла твоя невольниця своєму панові, буде даний хлопцям, що служать моему панові.

28. Прости ж провину невільниці своєї, бо конче зробить Господь моему панові вірний дім, бо пан мій провадить війни Господні, і зло не буде знайдене в тобі за твоїх днів.

29. І хоч повстане хто гнати тебе, і шукати твоєї душі, то буде душа мого пана зв'язана у в'язці живих із Господом, Богом твоїм, а душу ворогів твоїх нехай Він її кине, як із праці!

30. І станеться, коли Господь зробить моему панові все добре, що говорив про тебе, і настановить тебе володарем над Ізраїлем,

31. то це не буде тобі на спотикання та на спокусу серця мого пана, як коли б пролив ти надармо кров, і пан мій пімстився сам. А коли Господь зробить добро моему панові, то ти згадаєш про свою невільницю!

32. І сказав Давид до Авігаїл: Благословенний Господь, Бог Ізраїлів, що послав тебе на це навпроти мене!

33. І благословенний розум твій, і благословенна ти, що стримала мене цього дня, щоб я не пішов на пролиття крові, і щоб рука моя не відімстила за мене.

34. Але живий Господь, Бог Ізраїлів, що стримав мене зробити тобі зло, бо коли б ти була не поспішила, і не прийшла назустріч мені, то до світла ранку Навалові не зоставлено б навіть те, що мочиться до стіни!

35. І взяв Давид із руки її те, що вона принесла йому, а їй сказав: Іди з миром до свого дому! Бачиш, я послухався голосу твого, і простив тобі!

36. І прийшла Авігаїл до Навала, аж ось у нього прийняття в його домі, немов прийняття царське! А Навалове серце було веселе в ньому, і він був дуже п'яний. І вона не розповіла йому нічого, ані малого, ані великого аж до світла ранку.

37. І сталося, вранці, коли Навал витверезився, то жінка його розповіла йому про цю справу. І завмерло йому серце в його середині, і він став, як камінь.

38. І сталося днів через десять, і вразив Господь Навала, і той помер.

39. І почув Давид, що Навал помер, і сказав: Благословенний Господь, що розсудив справу образи моєї від Навала, а раба Свого стримав від зла, зло Навала звернув Господь на його голову! І Давид послав, і говорив про Авігаїл, щоб узяти її собі за жінку.

40. І прийшли Давидові раби до Авігаїл на Кармел, і промовляли до неї, говорячи: Давид послав нас до тебе, щоб узяти тебе йому за жінку.

41. А вона встала, і вклонилася лицем до землі, та й сказала: Ось твоя служниця готова стати невільницею, щоб мити ноги рабів пана мого!

42. І Авігаїл поспішно встала, і сіла на осла, а п'ятеро служанок її йшли при ногах її. І пішла вона за Давидовими посланцями, та й стала йому за жінку.

43. А Ахіноам узяв Давида з Їзреелу, і вони обидві стали йому за жінок.

44. А Саул віддав дочку свою Мелхолу, Давидову жінку, Палтієві, Лаїшевому синові, що з Галліму.